

אני מורה בשנה ראשונה

מאת: חן כליל החורש

כשהתקבלתי לעבודה שמחתי מאוד שקיבלתי לעבוד עם הגיל הרך, כיתות א'-ג'. תמיד הרגשתי שזה יותר הגיל שמתאים לי ללמד, אני מתחברת יותר לעבודה איתם, אני נהנית לראות את הגדילה, ההתפתחות ואת הלמידה. אף אחד לא הזהיר אותי מהקושי שטמון בכך.

באתי מעבודה בחינוך מיוחד, קבוצות קטנות, פתאום היופי והשמחה של הגיל הוא של כמעט 40 תלמידים ביחד! יש צורך במשמעת. ומה המשמעת הכי קלה? לצעוק! ביום הראשון שלי בבית הספר, יצאתי בוכה. חשבתי לעצמי- איזה מן מורה אני? אם מישהו היה צועק ככה על הבת שלי? הייתי באותו רגע הולכת ומעמידה אותו במקום! השיא היה כשגרמתי לתלמידת כיתה א' לבכות. עלו לי דמעות בעיניים והבנתי שעלי לעבור שינוי ומהר. עוד תלמידה אחת בוכה עזרה לי להבין שלא התחלתי את השינוי ושאני צריכה להתחיל לעבוד עליו.

הזרז השני לתחילת השינוי היה תלמיד שקרא לי המורה הצווחנית. הבנתי פתאום שככה אני נתפסת בעיניו! לא היה לי קל, אני עוד זוכרת כיצד כל כינוי שמודבק למורה הוא לפי המאפיין העיקרי שהתלמידים חווים ולא רציתי שכך הם יחוו אותי.

הייתי חוזרת הביתה באופן קבוע מימי העבודה שלי, צרודה בלי קול ובתחושה נוראית שאם מישהו היה מתנהג כמוני לבת שלי, לא הייתי עוברת על זה לסדר היום. אני מורה! אני לא סתם מישהי חולפת בחייהם, אני כאן ללמד, ללמוד ולהיות בשביל התלמידים אחר כך, כשאצליח לעשות את זה אתחיל לחנך.

הקושי הנוסף הוא ההתמודדות מול הגיל, כיתה א' לא תמיד מבינים שהם בחברה, שיש עוד כמוהם ושכשאחד קורא לי- "המורה תראי אותי!" יש עוד 33 אחרים שיחזרו אחריו כמו אפרוחים קטנים מבקשים את תשומת הלב שלי. ולמה לא? הרי זה הגיל, הם צריכים את תשומת הלב הזו, אבל מה עם ההבנה שלא תמיד אפשר להיות עם העיניים עליהם? תחושות אמביוולנטיות שלא הכרתי כמוהן עד שהתחלתי ללמד בכיתות א' הציפו אותי.

בכיתה ב' התסכול הוא יותר גדול בהתייחסות אל הגיל מול התרגיל. המגוון כל כך רחב! בכיתה אחת יש כל כך הרבה תלמידים שונים זה מזה אבל כולם צריכים אותי, וממול התלמידה עם רגישות היתר. איך אני לוקחת את כל התלמידים ומחלקת להם את העוגה (מקמח מלא וטחינה כמובן) ושכולם יהיו מרוצים.

שמעתי את המורה החונכת שלי מדברת עם אחת התלמידות בסוף שיעור שהיא צפתה בו לאחר שתלמידה הביעה את חוסר העניין שלה מהשיעור (משעמם פה!) ומסבירה לה, שכמו שלא תמיד נהנים ממתמטיקה כך גם פה. וכן, גם אצלי לא תמיד נהנים כי זה שיעור ולא תמיד כולם מתחברים להכול.

לא קל עם כל המערבולת הזו. אני בעצמי אימא ואני רוצה שיתנהגו לבת שלי בצורה מסוימת. אני מזכירה זאת לעצמי כל יום בדרך לבית הספר.